

Ο θεσμός της επιτροπείας των ασυνόδευτων ανηλίκων προσφύγων

Πελοπίδας Νικολόπουλος, Δικηγόρος, ΔΜΣ Αστικού Δικαίου και Νέων Τεχνολογιών, Μέλος ΔΣ και Συντονιστής της νομικής βοήθειας του Δικτύου για τα δικαιώματα του Παιδιού

1. Ο ορισμός του ασυνόδευτου ανηλίκου και του παιδιού που είναι χωρισμένο από την οικογένειά του

Ο Ν 4540/2018 στο άρθρο 2 σημείο ε' και ο Ν 4375/2016 στο άρθρο 34 σημείο ια' περιλαμβάνουν τον ορισμό του ασυνόδευτου ανηλίκου. Ειδικότερα «ασυνόδευτος ανήλικος» είναι το πρόσωπο ηλικίας κάτω των 18 ετών, το οποίο φθάνει στην Ελλάδα, χωρίς να συνοδεύεται από πρόσωπο που ασκεί τη γονική του μέριμνα, σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και για όσο χρόνο η γονική του μέριμνα δεν έχει ανατεθεί σε κάποιο άλλο πρόσωπο σύμφωνα με τον νόμο και δεν ασκείται στην πράξη, ή ο ανήλικος που εγκαταλείπεται ασυνόδευτος μετά την είσοδό του στην Ελλάδα. Στην κατηγορία των ασυνόδευτων ανηλίκων εντάσσονται και τα παιδιά που είναι χωρισμένα από την οικογένειά τους που αναφέρονται και ως separated (children separated from their families)². Έτσι, η προστασία και συνολι-

κή υποστήριξη των ασυνόδευτων παιδιών προκειμένου να ουσιαστική απαιτεί την ύπαρξη ορισμένου προσώπου το οποίο θα εκπροσωπεί και υποστηρίζει τον κάθε ασυνόδευτο ανήλικο αιτούντα διεθνή προστασία. Το καταλληλότερο μέτρο για την κάλυψη της πλήρους προστασίας των ασυνόδευτων ανηλίκων που αιτούνται διεθνή προστασία, θεωρείται ο άμεσος διορισμός επιτρόπου. Στο συμπέρασμα αυτό καταλήγουν τόσο οι διεθνείς και οργανισμοί, ήτοι η Επιτροπή για τα Δικαιώματα του παιδιού³, καθώς και η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες σε συνεργασία με τον Συνήγορο του Πολίτη⁴, όσο και οι διεθνείς έρευνες και μελέτες που έχουν ασχοληθεί και ερευνηθεί διεξοδικά το συγκεκριμένο ζήτημα.

No. 6 (2005): Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside their Country of Origin, 1 September 2005, CRC/GC/2005/6, Κατευθυντήριες γραμμές των Ηνωμένων Εθνών για την εναλλακτική φροντίδα των παιδιών A/HRC/11/L.13, παρ. 8, Εγχειρίδιο Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (FRA) με τίτλο: «Επιτροπεία για παιδιά τα οποία στερούνται τη γονική φροντίδα» έκδ. 2015, σελ. 13, Μελέτη του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (FRA) με τίτλο: «Η παρούσα κατάσταση της μετανάστευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση: τα παιδιά που έχουν χωρισθεί από τις οικογένειές τους» - Current migration situation in the EU: separated children - December 2016.

1. Οι Ν 4540/2018 και 4375/2016 μέσω των οποίων γίνεται προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ και 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας και με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία. Α.-Μ. Σπυροπούλου, Οι ασυνόδευτοι ανήλικοι ως πρόσφυγες και μετανάστες, Νομική Βιβλιοθήκη, 2016, σελ. 15 επ. και 169 επ.
2. Ως separated ορίζονται τα παιδιά που έχουν αποχωριστεί από τους δύο γονείς τους ή από τον προηγούμενο υπεύθυνο κατά το νόμο ή το έθιμο για την επιμέλειά τους ενήλικα, αλλά όχι κατ' ανάγκη από άλλους συγγενείς τους. Κατά συνέπεια, μπορεί να πρόκειται για παιδιά που συνοδεύονται από άλλα ενήλικα μέλη της οικογένειάς τους. Για περαιτέρω πληροφορίες βλ. και Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού Γενικό Σχόλιο αρ. 6 CRC/GC/2005/6, UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment

3. Ό.π. Γενικό σχόλιο αρ. 6 Επιτροπής για τα δικαιώματα του Παιδιού, σελ. 10, βλ. και παρ. 20-22 (Βέλτιστο συμφέρον και άμεσος διορισμός εκπροσώπου-επιτρόπου του παιδιού), 33-38 (Διορισμός επιτρόπου ή συμβούλου και νομικού εκπροσώπου), Στατιστικά στοιχεία και δεδομένα για τα ασυνόδευτα και τα χωρισμένα από την οικογένειά τους παιδιά, διαθέσιμο στο: <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4d0227ed2> (τελευταία ενημέρωση 28.6.2018).
4. Κατευθυντήριες Οδηγίες για τα ασυνόδευτα παιδιά που ζητούν άσυλο, Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και ο Συνήγορος του Πολίτη, 2005, σελ. 6 παρ. 7.

2. Ο επίτροπος και οι αρμοδιότητες του

Ο επίτροπος αποτελεί κατ' ουσίαν το πρόσωπο, το οποίο οφείλει να έχει την πλέον ολοκληρωμένη γνώση της κατάστασης και των αναγκών του κάθε ασυνόδευτου ανηλίκου, την άμεση και συχνή επικοινωνία μαζί του, καθώς επίσης είναι το αρμόδιο πρόσωπο που θα τον φέρνει σε επαφή και θα τον συνοδεύει σε κάθε δημόσια αρχή και δημόσιο φορέα, διασφαλίζοντας με κάθε τρόπο την προστασία του. Το λειτούργημα του επιτρόπου ειδικά στους ασυνόδευτους ανήλικους κρίνεται απαραίτητο να προσφέρεται από πρόσωπα που έχουν λάβει την κατάλληλη εκπαίδευση και διαθέτουν τις απαραίτητες γνώσεις να υποστηρίζουν παιδιά τα οποία έχουν δοκιμαστεί σε δύσκολες καταστάσεις, που ενδεχομένως υποφέρουν από ψυχικά τραύματα και χρήζουν ειδικής προστασίας. Τα πρόσωπα που θα διορίζονται ως επίτροποι κρίνεται απαραίτητο να διαθέτουν πέραν των ανωτέρω, τη βασική γνώση νόμων και διαδικασιών που διέπουν το άσυλο, καθώς και την προσέγγιση και επικοινωνία με παιδιά, τα οποία στην πλειονότητά τους προέρχονται από χώρες με εκ διαμέτρου διαφορετικές αντιλήψεις και πολιτισμικές παραδόσεις, θρησκευτικές πεποιθήσεις, ήθη και έθιμα.

3. Ο θεσμός της επιτροπείας ασυνόδευτων ανηλίκων προσφύγων κατά το ελληνικό δίκαιο

Για την κάλυψη της επιτροπείας των ασυνόδευτων ανηλίκων αιτούντων διεθνή προστασία η ελληνική έννομη τάξη υπό το ισχύον νομικό καθεστώς εφαρμόζει τα άρθρα 22 του Ν 4540/2018 και 45 του Ν 4375/2016 τα οποία αναφέρονται στους ασυνόδευτους ανήλικους, που παραπέ-

μπει στο άρθρο 19 του ΠΔ 220/2007 το οποίο ορίζει τα σχετικά με την επιτροπεία ασυνόδευτων ανηλίκων.⁵ Ειδικότερα η συγκεκριμένη διάταξη του Προεδρικού Διατάγματος ορίζει ότι κατά τον εντοπισμό ενός ασυνόδευτου παιδιού «οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον Εισαγγελέα Ανηλίκων και, όπου δεν υπάρχει, τον κατά τόπον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών, ο οποίος ενεργεί ως προσωρινός επίτροπος και προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για το διορισμό επιτρόπου του ανηλίκου». Συνεπώς, κατά το ισχύον καθεστώς οι Εισαγγελείς Ανηλίκων και όπου αυτοί δεν υπάρχουν οι κατά τόπου αρμόδιοι Εισαγγελείς Πρωτοδικών ενεργούν ως προσωρινοί επίτροποι των ασυνόδευτων ανηλίκων. Με τον νέο Ν 4540/2018 στο σημείο ια' του άρθρου 2 επαναλαμβάνεται ο ορισμός του εκπροσώπου του ασυνόδευτου ανηλίκου που αναφέρεται στον Ν 4375/2016 αρ. 43 σημείο ιβ', όπου «είναι ο προσωρινός ή οριστικός επίτροπος του ανηλίκου ή το πρόσωπο που ορίζεται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Ανηλίκων ή, όπου δεν υπάρχει Εισαγγελέας Ανηλίκων, από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών για την προάσπιση των συμφερόντων του ανηλίκου αυτού. Ως εκπρόσωπος κατά το προηγούμενο εδάφιο, μπορεί να οριστεί και ο νόμιμος εκπρόσωπος νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Στην τελευταία περίπτωση, ο εκπρόσωπος του νομικού προσώπου μπορεί να εξουσιοδοτήσει άλλο πρόσωπο για την εκπροσώπηση του ανηλίκου κατά τις διαδικασίες του παρόντος». Παράλληλα με το άρθρο 22 του ίδιου νόμου προστίθενται ως υπεύθυνοι φορείς ενημέρωσης των Εισαγγελέων η Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης (παρ. 2) και η Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (παρ. 3), όπου προβαίνουν στην απαραίτητη ενημέρωση προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα και μεριμνούν για την ασφάλεια των ανηλίκων, λαμβά-

νοντας υπόψη το βέλτιστο συμφέρον των τελευταίων.

Εναλλακτικά, δίνεται η δυνατότητα μέσω των διατάξεων του Αστικού Κώδικα για την επιτροπεία (1589 - 1655 ΑΚ) ορισμού ενός συγγενικού προσώπου σε ασυνόδευτο ανήλικο αιτούντα διεθνή προστασία επιτρόπου.⁶ Ειδικότερη αναφορά γίνεται στην υπ' αριθμόν 2791/2017 απόφαση Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών⁷, όπου το δικαστήριο έκανε δεκτή την αίτηση επιτροπείας που κατέθεσε ενήλικη αιτούσα από τη Συρία, με τη συνδρομή του δικηγόρου της οργάνωσης «Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού», προκειμένου να οριστεί επίτροπος στα δύο ανήλικα αδέρφια της. Στην αναφερθείσα απόφαση ουσιαστικά παρήχθη πρωτότυπη νομολογία για τα ελληνικά δεδομένα καθώς το Δικαστήριο δέχθηκε ως εφαρμοστέο δίκαιο το ελληνικό.⁸ Ειδικότερα, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι «επειδή η ανεύρεση του δικαίου της ιθαγένειας των ανηλίκων είναι χρονοβόρα και δαπανηρή, με συνέπεια η προσπάθεια εφαρμογής του να λειτουργήσει τελικώς σε βάρος του πραγματικού συμφέροντος των ανηλίκων (βλ. και άρθρο 1511 του ΑΚ), που απαιτεί, ως εκ των κατεπειγουσών συνθηκών της διαμονής τους στην Ελλάδα, την άμεση διευθέτηση όλων των νόμιμων διαδικασιών για την ένταξή τους στο νέο κοινωνικό περιβάλλον τους (όσο χρονικό διάστημα διαμείνουν στην Ελλάδα), σε συνδυασμό με το γεγονός ότι (κατά τα εκτιθέμενα στην αίτηση) είναι ασυνόδευτοι ανήλικοι, που ζήτησαν νομοτύπως άσυλο στην Ελλάδα, υφίσταται κατεπείγουσα περίπτωση όπως εφαρμοστεί το ελληνικό οικογενειακό δίκαιο για το διορισμό επιτρόπου αυτών».

4. Οι αλλαγές που επέρχονται από το νέο νομοσχέδιο για την επιτροπεία ανηλίκων προσφύγων το Υπουργείο

Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Ωστόσο, η διαμορφωθείσα κατάσταση με τις ιδιαίτερα αυξημένες ροές προσφυγικού και μεταναστευτικού πληθυσμού από το 2015 έχει οδηγήσει και στον εντοπισμό μεγάλου αριθμού ασυνόδευτων ανηλίκων, στην συντριπτική πλειονότητά τους αγοριών, τόσο στα νησιά, όσο και στην ενδοχώρα. Ο αριθμός αυτός, ο οποίος σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Κ.Α.) ανέρχεται σε 3.790⁹ και αφορά μόνο τους ανήλικους που έχουν καταγραφεί επίσημα από τις δημόσιες αρχές. Ως εκ τούτου, γίνεται αντιληπτό πως αριθμός των Εισαγγελέων της επικράτειας και ιδιαίτερα της Αθήνας, του Πειραιά, της Θεσσαλονίκης καθώς και των νησιών της Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου, Κω και Ρόδου δεν επαρκούν επ' ουδενί για να καλύψουν ουσιαστικά τις ανάγκες των ασυνόδευτων ανηλίκων και την έστω και προσωρινή επιτροπεία αυτών.

Για το λόγο αυτό, αλλά και κατόπιν Ευρωπαϊκής επιταγής¹⁰, καθώς έχει καταγραφεί σε πολλές έρευνες η ανεπάρκεια του ελληνικού συστήματος επιτροπείας ασυνόδευτων ανηλίκων το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το οποίο είναι το αρμόδιο Υπουργείο που μεριμνά για τη διασφάλιση της προστασίας των ανηλίκων, προκειμένου να καλύψει τα κενά στο σύστημα επιτροπείας ασυνόδευτων ανηλίκων υπέβαλλε σχέδιο νόμου με τίτλο «Ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, Αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας, Ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων, Επιτροπεία ασυνόδευτων ανηλίκων και άλλες διατάξεις», το οποίο την 1η Ιουνίου 2018 αναρτήθηκε προς δημόσια διαβούλευση, η οποία ολοκληρώθηκε την Παρασκευή 8 Ιουνίου 2018¹¹. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προβλέπει τα σχετι-

5. Α. Αγγελούδου, Χ. Εμμανουηλίδου, Μ. Μουρτζάκη, Ο Ν 4375/2016 και οι προκλήσεις σε σχέση με την προστασία των ασυνόδευτων ανηλίκων, ΙΜΔΑ, 2016, σελ. 21 διαθέσιμο στο: http://www.mfhr.gr/images/pdf/OmN_4375.2016.pdf (τελευταία ενημέρωση 28.6.2018), Α.-Μ. Σπυροπούλου, ό.π., σελ. 182 επ.

6. ΜΠρΑθ 2791/2017 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜΠρΡόδ 317/2012, ΜΠρΘεσ 1063/2012, ΕιρΡόδ 50/2015 ΝΟΜΟΣ.

7. ΜΠρΑθ 2791/2017 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

8. Π.-Δ. Νικολόπουλος, Ζητήματα γονικής μέριμνας ανηλίκων προσφύγων και μεταναστών, σελ. 7, εισήγηση υπό δημοσίευση στο 1ο Συνέδριο του Νομικού Σώματος Ενόπλων Δυνάμεων, Αθήνα 23-24 Μαΐου 2017, Πολεμικό Μουσείο.

9. https://www.e-pronoia.gr/sites/default/files/gr_ekka_dashboard_15-6-2018.pdf

10. Η Οδηγία 2013/32/ΕΕ στο άρθρο 25 απαιτεί τον δίκως καθυστέρηση διορισμού εκπροσώπου ο οποίος θα ασκεί τα καθήκοντά του βάσει της αρχής του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού.

11. Αναλυτικά βλ. παρατηρήσεις επί του νομοσχεδίου στο: <http://www.opengov.gr/minlab/?p=3934> (τελευταία ενημέρωση 28.6.2018).

ζόμενα με την επιτροπεία ασυνόδευτων ανηλίκων στα άρθρα 13 έως και 32.

Αρχικά, παρατηρείται ότι η μετατροπή των Εισαγγελικών Αρχών σε δικαστικό όργανο όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο 15 του εν λόγω νομοσχεδίου, θα δυσχεράνει τη διαδικασία, καθώς με τον τρόπο αυτόν εντείνεται η ευθύνη και ο ρόλος των Εισαγγελέων, οι οποίοι δεν έχουν την απαιτούμενη υποστήριξη και υλικοτεχνική υποδομή, ενώ δεν έχουν λάβει και την απαραίτητη εκπαίδευση σχετικά με την προσέγγιση και τα ζητήματα που άπτονται των ασυνόδευτων ανηλίκων. Περαιτέρω, σε καμία περίπτωση δεν επαρκεί ο αριθμός των Εισαγγελέων για την κάλυψη των υπάρχουσων αναγκών. Ενώ προβλέπεται και κατάργηση του άρθρου 19 του ΠΔ 220/2007 και συμπλήρωση των διατάξεων του ΑΚ για την επιτροπεία.

Επιπλέον, μείζον ζήτημα δημιουργεί το γεγονός ότι δεν ορίζεται ρητά αφενός το χρονικό διάστημα ενημέρωσης της Εισαγγελίας από τον εντοπισμό του ανηλίκου στο άρθρο 16, όπου θα πρέπει εντός 24ώρου, λόγω της ευάλωτης κατάστασης των ασυνόδευτων ανηλίκων και αφετέρου η ολοκλήρωση της διαδικασίας ορισμού επιτρόπου, όπου η διαδικασία θα πρέπει να ολοκληρώνεται το αργότερο εντός 5 ημερών, όπως προβλέπεται και από σχετική Πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.¹² Επιπλέον, κρίνεται σκόπιμο να μην υπάρχουν αναφορές σε ασαφείς έννοιες και να επαφίεται η ρύθμιση του κρίσιμου ζητήματος της ενημέρωσης της Εισαγγελίας, καθώς και της ολοκλήρωσης της διαδικασίας ορισμού επιτρόπου στην ψήφιση Υπουργικών Αποφάσεων (ΥΑ) και Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων (ΚΥΑ).

12. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με Πρόταση της, με ημερομηνία τελικού κειμένου την 13.7.2016 στις Βρυξέλλες και τίτλο «Κανονισμός του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου και του συμβουλίου για τη θέσπιση κοινής διαδικασίας διεθνούς προστασίας στην Ένωση και την κατάργηση της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ», η οποία είναι διαθέσιμη στο http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2c404d27-4a96-11e6-9c64-01aa75ed71a1.0011.02/DOC_1&format=PDF, στο προοίμιο της (σελ. 17) αναφέρει την ανάθεση επιτρόπου το συντόμοτερο δυνατό, επισημαίνοντας το αργότερο εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών. Το ίδιο προβλέπεται και στο άρθρο 22 παρ. 1 της ίδια Πρότασης με τίτλο «Ειδικές εγγυήσεις για τους ασυνόδευτους ανηλίκους».

Ακόμα, ιδιαίτερα προβληματική καθίσταται η μη πρόβλεψη για την άμεση κάλυψη των βασικών βιοτικών αναγκών επιβίωσης, όπως η τροφή και ένδυση, των ασυνόδευτων ανηλίκων από τον οριζόμενο επίτροπο. Παράλληλα εγείρονται ζητήματα σχετικά με την έλλειψη παρουσίας πολιτισμικού διαμεσολαβητή σε σταθερή βάση, όπως επίσης και με την απουσία διευκρινίσεων σχετικά με την κάλυψη της δωρεάν νομικής συνδρομής καθώς και της ψυχολογικής υποστήριξης των ασυνόδευτων ανηλίκων (άρθρο 18 νομοσχεδίου).

Επιπροσθέτως, το τριμελές εποπτικό συμβούλιο που προβλέπεται στο άρθρο 19 του νομοσχεδίου θεωρείται βέβαιο ότι δεν θα μπορεί να επιτελέσει ορθά τη λειτουργία του και να καλύψει τις ανάγκες των 3.790 ασυνόδευτων ανηλίκων που βρίσκονται στην Ελλάδα σύμφωνα με την πιο πρόσφατη καταμέτρηση του ΕΚΚΑ.

Ακόμα, ιδιαίτερα μεγάλο πρόβλημα εγείρεται σχετικά με το γεγονός ότι δεν προβλέπεται ρητή συμπερίληψη των ασυνόδευτων ανηλίκων που διαβιούν άστεγοι ή σε επισφαλή στέγαση στο περιγραφόμενο σύστημα επιτροπείας. Αν και στο άρθρο 20 προβλέπεται η υποχρεωτική διαβίωση σε τρίτους, δεν διευκρινίζεται τι θα συμβαίνει στην περίπτωση που οι υπάρχουσες δομές φιλοξενίας και οι τυχόν ανάδοχες οικογένειες δεν επαρκούν για την κάλυψη της στέγασης, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα στοιχεία του ΕΚΚΑ.

Τέλος, χρειάζεται να επισημανθεί το γεγονός ότι πολλά ζητήματα, όπως οι διαδικασίες πρόσληψης και εκπαίδευσης, καθώς και τα προαπαιτούμενα προσόντα και η προϋπηρεσία που θα πρέπει να διαθέτουν οι επαγγελματίες επίτροποι, ιδίως δε ο αριθμός ασυνόδευτων ανηλίκων που θα ανατίθενται σε κάθε επίτροπο, επαφίονται στην ψήφιση Υπουργικών Αποφάσεων (ΥΑ) και Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων (ΚΥΑ), όπως προβλέπει το άρθρο 28.

5. Συμπεράσματα

Εν κατακλείδι, εκ πρώτης όψεως θα μπορούσαμε να αναφέρουμε ότι το ελληνικό κράτος προσπαθεί να παρέχει μεγαλύτερη προστασία στα παιδιά που χαρακτηρίζονται ως ασυνόδευτα παρά το γεγονός ότι

το νέο νομοσχέδιο για την επιτροπεία ασυνόδευτων ανηλίκων προσφύγων κατατέθηκε με μεγάλη καθυστέρηση. Στοιχεία που συνηγορούν σε αυτό είναι η σταθερότητα και η μονιμότητα που θα έχουν οι επαγγελματίες επίτροποι ως δημόσιοι λειτουργοί, ενώ σίγουρα σε σύγκριση με το ισχύον δίκαιο παρέχει σαφώς μεγαλύτερες δυνατότητες υποστήριξης των ανηλίκων και ακολουθεί τις κοινοτικές επιταγές.

Ωστόσο, προκαλεί έντονο προβληματισμό το γεγονός ότι δεν προβλέπονται ρητές προθεσμίες τόσο ως προς την ενημέρωση της Εισαγγελίας, όσο και ως προς την ολοκλήρωση του διορισμού του επιτρόπου, όπως επιβάλλεται από την ευάλωτη κατάσταση στην οποία διαβιούν οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, παρά επαφίεται σε ψήφιση ΚΥΑ, όπως επίσης ζήτημα γεννάται με τη διαβίωση των άστεγων ανηλίκων καθώς και των ανηλίκων που διαβιούν σε επισφαλές περιβάλλον, στοιχείο που δεν ρυθμίζεται. Παράλληλα, ζητήματα εγείρονται ως προς τον ενισχυμένο ρόλο των Εισαγγελέων και τη μετατροπή τους σε δικαστική αρχή, γεγονός που δεν ελαφρύνει παρά εντείνει τον όγκο εργασίας τους. Περαιτέρω, προβληματισμός επικρατεί, σχετικά με την πρόβλεψη για την κάλυψη των βασικών βιοτικών καθημερινών αναγκών των ανηλίκων, ενώ δεδομένο είναι το γεγονός ότι δεν επαρκεί επ' ουδενί το τριμελές εποπτικό συμβούλιο που προβλέπεται ως ελεγκτικός μηχανισμός και μηχανισμός επίλυσης διαφορών σε συνδυασμό με τη Διεύθυνση Προστασίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων. Επιπλέον, αδιευκρίνιστη παραμένει η κάλυψη της δωρεάν νομικής συνδρομής και της ψυχολογικής υποστήριξης των ανηλίκων, ενώ μείζον ζήτημα γεννάται εκ του γεγονότος ότι δεν ορίζεται ρητά ο αριθμός των παιδιών που θα αναλαμβάνει κάθε επαγγελματίας επίτροπος. Τέλος, προβλέπεται μια γενική αναφορά και περαιτέρω ρύθμιση με παραπομπή σε ΚΥΑ και ΥΑ για τα τυπικά προσόντα και το προφίλ που οφείλει να έχει ο επίτροπος, ενώ αντίθετα θα έπρεπε να προβλέπονται πολύ αυστηρά κριτήρια πρόσληψης όπως η γνώση της παιδικής προστασίας, των αναγκών και πολιτισμικών ιδιαιτεροτήτων των ασυνόδευτων παιδιών όπως και η συνεχής επιμόρφωση και η προϋπηρεσία. 